

Det franske præsidentvalg: Macron valgt af mangel på bedre?

Paris, 7. maj, 2017 (Nouvelle Solidarité) – Søndag aften blev Emmanuel Macron valgt til den næste præsident i den Franske Republik med en angivelig kæmpesejr på 65,8 % af stemmerne mod Marine Le Pens 34,2 %. Men, som Jacques Cheminade – stifter af partiet Solidarité & Progrès, der i Frankrig fører LaRouche-bevægelsens politik – allerede flere gange har udtalt, så står vi foran vanskelige tider, fordi ingen af kandidaterne foreslog fundamentale forandringer, dvs., en afslutning af finansoligarkiets diktatur og en genorientering af landet hen imod verdens vækstområder, såsom BRIKS og Kinas Bælt & Vej-initiativ.

Selve valgresultaterne viser, hvor dybt splittet, landet er. For det første nåede udeblivelsesraten rekordhøje 25,3 %, det højeste siden 1969. For det andet, så nåede tallet for »blanke« og »ugyldige« stemmer, der blev afgivet, enorme 8,9 %. Det betyder, at hele 4,2 million franske vælgere faktisk besluttede at gå til stemmeboksene, men kun for at afgive en blank eller ugyldig stemme; blank er, når konvolutten (ved præsidentvalget lægger man én af to mulige sedler med de to kandidaters navne i en konvolut) er tom, og ugyldig er, når stemmesedlen er iturevet eller beskadiget.

Alt i alt stemte tæt ved 16 million mennesker hverken for Macron eller Le Pen, og opinionsinterviewere, der udspurgte dem, der afstod fra at stemme noget (blank eller ugyldig), sagde, at mange havde givet udtryk for »en total afvisning« af begge kandidater. Desuden har opinionsundersøgelser afsløret, at begge kandidater blev valgt ud fra princippet om »mangel på bedre« – eller det mindste af to onder. Helt op til 64 % af dem, der ville stemme for Macron i anden valgrunde, gjorde det

kun for at stemme imod Le Pen. Og, at op mod 50 % af dem, der stemte for Le Pen, kun gjorde det for at gå imod valget af Macron.

Man kunne sige, at sejren er total for de franske og vestlige atlanticister og 'mere Europa'-oligarkiet. For blot ét år siden, med deres mand Hollandes opinionsmålinger så lave, at han ikke engang kunne komme med i anden valgrunde, var det næsten garanteret, at valget ville blive vundet af højrefløjsspartiet Les Républicains, eller af Marine Le Pen, der i øvrigt begge er pro-russiske. I kølvandet på Brexit og Trumps sejr i USA havde man håbet på et lignende brud i Europa og i Frankrig i særdeleshed. Men François Fillons forfærdelige korrupsion fra Les Républicains, og Le Pen-klanens fremmedfjendskhed og inkompetence, åbnede tværtimod en stor mulighed for den unge, fremragede begavede og ambitiøse, ultra-liberale Europa-tilhænger og atlanticist, Emmanuel Macron, til at udfylde tomrummet. Atlanticisterne benyttede sig naturligvis af deres mange svagheder til at blokere for yderligere brud væk fra Imperiets lejr, og Obama trådte til for at støtte Macron med mindst to telefonsamtaler og sluttelig, et videobudskab til støtte for kandidaten.

I løbet af den sidste uge før anden valgrunde viste slutdebatten mellem de to aspiranter, den 3. maj, at ingen af dem repræsenterer et alternativ for Frankrig. Debatten var rædselsfuld, i stil med Trump/Clinton-debatterne, hvor skældsord og personlige angreb erstattede indhold, og hvor der ikke engang var tale om løfter om genopbygning af infrastruktur eller Glass-Steagall, som tilfældet var med Trump. Især hærgede Le Pens optræden hendes kampagne og førte til et fald fra 40 %, som frem til da var projiceret, til dagens 34,2 %, i hendes valgresultat. Le Pen tog udgangspunkt i en profil af Macron, offentliggjort af en italiensk psykiater, og som fremstillede ham som en ung svækling, der var bange for sin mor, og hun angreb ham som en brutal Pitbullterrier og forsøgte at få ham til at knække. Macron

reagerede ikke i henhold til denne profil, men vendte spillet og tvang hende til at afsløre, at, mht. spørgsmålet om at forlade EU og euroen, dvs. hendes kerneprogram, var hun rablende inkompetent! Under denne debat indrømmede Macron selv, at han ville forfølge den afregulering af arbejdsmarkedet, som han påbegyndte under Hollande (da han var økonomi- og finansminister, 2014-16), hvor han vedtog en lov, der giver et flertal af arbejdere i en enkelt fabrik retten til at tilsidesætte elementer i de arbejdsmarkedsregler, der er i kraft, til at gælde for hele erhvervslivet på nationalt plan, eller for grene af erhvervslivet. I mere end seks måneder gik millioner af mennesker på gaden for at demonstrere kraftigt imod denne lov.

Tredje runde af valgprocessen finder sted med de forestående valg til parlamentet til juni, som vil udskifte hele Nationalforsamlingen (det franske parlament). De fire, førende partier fra præsidentkapløbet har alle meddelt, at de stiller op med fuld kandidatliste til disse valg, i et forsøg på at forfølge præsidentvalgets ikke-afgjorte kapløb. Macron, der stillede op uden et partiapparat til støtte, må skaffe et flertal (288 ud af 577 deputerede) i Nationalforsamlingen, enten gennem sin egen bevægelse, En Marche, eller gennem alliancer, hvis han skal gennemføre sin politik.

Le Pen fremstod, i en kort tale efter offentliggørelsen af resultatet, offensiv og tilfreds med sit resultat, som i realiteten er langt større end noget, de hidtil har oplevet. De 11 millioner stemmer, de fik, sagde hun, gør Front National, Le Pens parti, til den fremmeste oppositionsstyrke imod globalisering i Frankrig. Hun bebudede den forestående transformation af Front National til en ny styrke, der kan indgå aftaler med andre partier som den aftale, hun indgik med Nicolas Dupont Aignan ved slutningen af første runde. Le Pen er nu tvunget til at gå i offensiven, eller også dø, fordi hendes liberale, konservative modstandere internt i Front National har sagt, at, hvis hun fik mindre end 40 % af

stemmerne, ville hendes mere sociale og statslige fremgangsmåde blive anset for et nederlag, og de ville udskifte hende med hendes langt mere liberale, og mere intelligente niece, Marion Maréchal Le Pen, der ønsker at satse på en liberal-konservativ alliance mellem hele højrefløjen.

Med hensyn til Macron sagde Jacques Cheminade, at man nøje bør følge, hvordan Macron ville operere, for, alt imens han er kommet til magten via alle de forkerte kræfter, så er han selv en slags kamæleon, og i den forestående krise må Macron, Le Pen og andre reagere på virkeligheden på måder, vi hidtil ikke har set. Ved slutningen af den første runde lancerede Cheminade ideen om en alliance for fremskridt og imod de finansielle okkupationskræfter, og han forbereder en turné for at møde mange af dem, der stemte på ham, som en indsats for at katalysere en grobund for denne idé.

Foto: Vinderen af det franske præsidentvalg den 7. maj, 2017, Emmanuel Macron – valgt af mangel på bedre?